

Maandblad van de Protestantse Kerk Brussel

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

Protestantse Kerkbrief

jaargang 32 • nummer 3 • juni-juli 2020

JC Studio / Freepick

AFGIFTEKANTOOR:
BRUSSEL DE BROUCKERE
ERKENNINGSNUMMER: P 910493
TWEEMAANDELIJKS

Protestantse Kerk Brussel
Nieuwe Graanmarkt 8, 1000 Brussel
www.protestantsekerkbrussel.be

Actie 'Vrijwillige Bijdragen'

In Memoriam

Inhoud

Agenda

Meditatie	3
Kerkdiensten	4
Berichten uit Anderlecht	4
Uit de kerkenraad PKB	5
• Actie Vrijwillige Bijdragen	6
Gemeentenieuws	6
• Verjaardagen	6
• In memoriam	7
VPKB	10
• Hervervkiezing voorzitter	10
• Verklaring tegen racisme	10
• Rwanda	11
• Protestantse Solidariteit	12
Wat ik met u wilde delen	13
• Contact, ... Lex Buddingh	13
Kinderpagina's	14
• Kinderboek	14
• Kinderen schrijven aan God	14
• Kleurplaat	15

Colofon

De Protestantse Kerkbrief is het blad van de Protestantse Kerk Brussel.

Redactie

ds. Douwe Boelens, Antoinette Panhuis,
Bram Meertens, Hilde Van Hoorick

E-mailadres

kerkbief@gmail.com

Druk en lay-out

Drukkerij Colson, Aalst

Voorpagina foto: Zomer, wijngaard, wijnstok en ranken. Zie 'Actie Vrijwillige Bijdragen' op pagina 6.

**Startzondag
13 september**

**Gemeentevergadering
13 september na de dienst**

**Uiterste inleverdatum kopij kerkbrief
augustus-september: zondag 12 juli**

De redactie behoudt zich het recht voor om een ingezonden artikel in te korten, redactioneel te bewerken of niet te publiceren. Zij is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de artikelen en slechts ten dele voor de stijl. Reacties zijn altijd welkom!

Een paar weken geleden schreef ik een artikeltje in Kronieken waarin melding werd gemaakt van het plan om onze Gemeentevergadering dit jaar te houden op zondag 13 september, "*corona volente*". Dit laatste ontlokte een gemeentelid de vraag of "wij God een beetje aan het kwijtra-ken zijn".

Dat zette mij aan het denken. Als we God kunnen kwijt-raken, betekent dat dan ook dat we Haar/Hem eerst 'hadden'? Natuurlijk kan ik alleen maar voor mijzelf spreken maar ik heb nooit het gevoel gehad God te 'hebben'. Voor mij is het geloof één grote zoektocht. Toen ik jong was en de Heidelbergse Catechismus bestudeerde, was er misschien nog sprake van 'geloven in' maar in de loop van mijn leven is dat veranderd in 'zoeken naar' en 'hopen op'. Meer dan tevoren ben ik mij bewust van de woorden van Paulus dat we in 'een wazige spiegel' kijken (1 Kor. 13:12). "*Niemand heeft ooit God ge-zien*", schrijft Johannes (Joh. 1:18). God is een geheimenis, een mysterie, dat het begrip van alle mensen te boven gaat. Over God kan ik alleen maar stamelen. Geloof is een zoek-tocht, een moeilijk pad met soms steile beklimmingen en afdalingen, vaak overwoekerd door het onkruid van de meest uiteenlopende religieuze fantasieën en menselijke projec-ties maar gebaseerd op de hoop die belijdt: "*Hij is niet hier.*" (Luc. 24:7). Wij kunnen God niet 'hebben' maar het kan natuurlijk zijn dat er momenten in ons leven zijn waarop we de zoektocht opgeven. Misschien was het dat wat het gemeentelid bedoelde. Maar zelfs dan zal God ons nooit opgeven: "*Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voleinding der wereld.*" (Mat. 28:20)

Waarom gebruikte ik *corona volente* in plaats van *Deo Volente*? Eerlijk gezegd rolde het er zomaar een beetje speels uit maar wel tegen de achtergrond van een maatschappe-lijk debat.

In die tijd verkondigde namelijk een Israëlitische rabbijn dat het virus de straf van God is voor de 'gay pride parades'. In de VS beweerde een dominee dat het virus zich verspreidt in de synagogen als een straf van God voor de joden die weigeren Jezus te volgen. En wat dichters bij ons (kerkelijke) huis schreef het Reformatorisch Dagblad (10 maart j.l.) in een hoofdredactioneel commentaar: "Christenen belijden

dat ziekte en gezondheid hun niet toevallig overkomen. Niet corona heerst, maar God regeert. [...] Hij zendt ziekte zoals ooit de plagen in Egypte, om de mens tot inkeer te brengen."

Er zijn dus blijkbaar mensen die precies menen te weten hoe en waarom God in het leven ingrijpt (zie ook Zondag 10 van de Heidelbergse). Het lijkt een duidelijk standpunt totdat je aan je kleinkind moet uitleggen waarom zijn opa niet aan COVID-19 is overleden, maar de bompas van zijn vriendje wel.

De vraag hoe te leven met het vertrouwen in een goede, barmhartige en machtige God terwijl we om ons heen kwaad en lijden zien, is zo oud als het jodendom en het christendom. De Bijbel - dat weer-barstige boek - is daar ook niet eenduidig over. Wat wel heel dui-delijk naar voren komt is dat je met God een geding kunt voeren, dat er ruimte is voor twist en voor worsteling met God (zie het boek Job). De Bijbel vertelt ons zelfs dat God hen liefheeft die met Hem worstelen. Eigenlijk vormen alle hartstochtelij-ke protesten tegen het kwaad in de wereld een geloofsbelijdenis, een schreeuw naar God. God is geen paraplu, die ons tegen de regen van het leed zal beschermen. Als we echter door de stortregen van het lijden moeten gaan, staat Hij ons terzijde, ook al nemen we Hem door dat noodweer niet altijd waar. Zoals de Zoon van God aan het kruis leed, zo lijdt God met ons mee. God heeft nu ook corona.

Veel kwaad en lijden valt niet te verklaren maar er bestaat ook kwaad dat door mensen veroorzaakt. Dat is duidelijk: dat kan zeker niet Gods wil zijn. Dat valt onder de verantwoordelijkheid van mensen. God heeft ons ruimte gegeven voor menselijke vrijheid en verantwoordelijkheid (Gal. 5:1). Het is onze taak die ruimte voluit te benutten in het streven naar vrede, gerechtigheid en het bewaren van de Schepping. Het is ook onze taak om, zoals onze politici niet nalaten te benadrukken, 'het gezonde verstand te gebruiken' bij het bestrijden van COVID-19. Misschien was het daarom beter geweest als ik in plaats van *corona volente* had geschreven *humanitate volente*.

Kerkdiensten PKB

De diensten beginnen om 10.15 uur

JUNI

Geen diensten

JULI

Kerkdiensten onder voorbehoud.

Zondag 5 juli

Voorganger	ds. Douwe Boelens
Organist	Felix Snyers
Collecte	VPKB / Kerk

Zondag 12 juli

Voorganger	ds. Anne Kooi
Organist	Raymond Auquier
Collecte	Kerk en Wereld / Kerk

Zondag 19 juli

Voorganger	ds. Douwe Boelens
Organist	Sabine Geerlof-van de Zande
Collecte	VPKB / Kerk

Zondag 26 juli

Viering Heilig Avondmaal

Voorganger	ds. Douwe Boelens
Organist	Raymond Auquier
Collecte	Diaconie / Kerk

Zondag 2 augustus

Voorganger	ds. Jan van Eerbeek
Organist	Felix Snyers
Collecte	Kerken met stip / Kerk

Gemeenteberichten Anderlecht

Kerkdiensten

Ook in juli zijn er nog geen erediensten.

Beste vrienden van de Bethlehemkerk,

Dat nu de nieuwe Kerkbrief met een beetje vertraging uitkomt, is hopelijk een teken dat het kerkelijk leven zich langzaam weer zal hervatten. Het zijn een aantal rare maanden geweest waarin van alles om ons heen wegviel. In de samenleving heerste veel angst en de mensen moesten gedwongen thuis zitten. Dit betrof de kerk natuurlijk ook allemaal. We konden niet naar de kerk en konden niet zomaar doorgaan met vergaderingen. Ikzelf zou in deze tijd een stage afronden. Dit is nu allemaal wat anders gelopen, omdat veel mogelijkheden wegvielen. Door deze omstandigheden kwam het kerkelijk leven ook bijna helemaal stil te liggen. We hebben geprobeerd er met videodiensten en de Kronieken leven

in te houden en communicatie te behouden in deze tijden.

Zoals ik aangaf in het laatste nummer van de Kronieken hebben we de Bethlehemkerk een tweetal weken geleden bezocht voor de opname van de videodienst. De adventisten waren al flink aan het werk geweest in de pastorie. De kerk vonden we in de vertrouwde staat terug en toevallig zagen we ook Johanna die de laatste loodjes aan het volbrengen was bij het leeghalen van de oude kosterswoning. Dat was niet makkelijk, maar het einde was in zicht.

Ook het einde van de periode zonder kerkdiensten of kerkelijk leven is nu in zicht. Gedurende deze zomer kunnen we elkaar hopelijk in goede gezondheid weerzien. Dan kunnen we weer samenkomen voor God in onze kerk.

Hartelijke groeten,

Bram Meertens

Secretariaat Bethlehemkerk
p/a Jonkman Johanna
Doylijkstraat 36
1701 Itterbeek

Het mailadres blijft:
secretariaat.bethlehemkerk@gmail.com

Giften en bijdragen: t.n.v. Protestantse Kerk Anderlecht
IBAN BE75 4250 1016 1151
BIC:KREDBEBB

Uit de Kerkenraad PKB

Gedurende de afgelopen coronaperiode heeft de Kerkenraad vier keer vergaderd. Drie keer per Zoom en de laatste keer, op 9 juni, weer in de vertrouwde consistoriekamer. Omdat er boven toen wat tafels verplaatst moesten worden, kwam ik na de vergadering voor het eerst sinds maanden weer in de kerkzaal. Een vreemde gewaarwording. Allerlei herinneringen en gevoelens komen dan boven. Na zo'n lange afwezigheid merk je hoe verknocht je kan raken aan een gebouw en een plek hoewel "de kerk" natuurlijk ver uitstijgt boven een paar bakstenen.

Nadat duidelijk werd welke gevolgen de coronacrisis hadden voor onze wekelijkse erediensten moest er snel geschaald worden. We hadden in het geheel geen ervaring met het organiseren van **YouTube diensten** maar met behulp van jonge mensen die de moderne techniek meester zijn, kwam er toch wat van de grond. De Kerkenraad is zich ervan bewust dat we met onze YouTube filmpjes het festival van Cannes niet zullen halen maar we zijn toch blij dat we met de beperkte (technische) middelen die ons ter beschikking staan toch wekelijks een moment van bezinning kunnen aanbieden. Het publiceren van de wekelijkse **Kronieken** was ook een manier om contact met de gemeente te houden. Daarenboven engageerde de Pastorale Raad zich ertoe gemeenteleden in de verschillende wijken, waar mogelijk, systematisch telefonisch te benaderen. De Kerkenraad heeft ook weet van vele andere initiatieven van individuele gemeenteleden om elkaar te bemoedigen in deze voor ons allen ongekende tijden. Het blijft natuurlijk allemaal mensenwerk maar we zijn blij met al deze initiatieven en de geest van gemeenschap die daaruit spreekt.

Tijdens de Kerkenraadsvergaderingen lag de nadruk vooral op onderwerpen verband houdende met de situatie in de gemeente. Met het Dagelijks Bestuur werd een aparte vergadering belegd over de aard van de maatregelen die nodig zijn om onze diensten in de kerk te kunnen herbeginnen. Een speciale vergadering werd gewijd aan de YouTube diensten en hoe die verbeterd zouden kunnen worden. Ook moesten beslissingen genomen worden over bepaalde gebeurtenissen die gepland waren. Zo moest de viering van het **50-jarig bestaan van ons kerkgebouw** worden uitgesteld naar het weekend van 5/6 juni volgend jaar. **De Gemeentevergadering** staat nu gepland voor de

Startzondag op 13 september a.s. Het bespreken van het **Beleidsplan 2020-2025** zal nog even op zich laten wachten zodat een aantal lessen die we in de Coronatijd hebben geleerd nog verwerkt kan worden.

Op de vergadering van 9 juni werd de moeilijke vraag besproken of wij vanaf 14 juni weer in de kerk bijeen zouden kunnen komen. Er werden zowel argumenten vóór als tegen besproken. Uiteindelijk koos de Kerkenraad voor een voorzichtige benadering en nog even te wachten op een nieuw Ministerieel Besluit ter zake dat eind juni/begin juli wordt verwacht. Veel kerken van de VPKB kozen ook voor deze lijn evenals de bij ons kerkende SDA en DCC. In een brief aan de gemeente werd dit besluit uitgelegd.

We hopen dat een weerzien niet al te lang meer op zich zal laten wachten.

Rob van Drimmelen, scriba

Verjaardagen van 75-plussers

**Onze hartelijke gelukwensen
gaan naar:**

Juli

- 1/7 Joke Boland-van Gemeren
- 4/7 Willem Van der Weiden
- 9/7 Herman Somsen
- 9/7 Godelieve Hostyn-Vuylsteke
- 9/7 Dirk Hudig
- 16/7 Fijtje Den Boer-Fauré
- 26/7 Hans Gualterie van Weezel
- 28/7 Gustaaf Vanhaelen

De verjaardagen in Juni zijn per e-mail medegedeeld met de YouTube kerkdienst van 31 mei, Pinksteren.

Actie Vrijwillige Bijdragen

Lieve Gemeenteleden,

De Actie Vrijwillige Bijdragen kon in april niet de normale start krijgen; activiteiten in de kerk of via 'samenscholen' werden opgeschort. Maar tegelijk willen we als kerkgemeenschap doorgaan, in het vaste vertrouwen dat we ook in deze moeilijke tijden op elkaar kunnen rekenen.

Hierbij wordt het thema van 2020 voorgesteld:

'Ranken zijn er vele, één is de stam'

Onze inspiratie voor dit jaarthema komt uit Johannes 15 vers 1-5 en het lied 970:2 (NLB) dat u hiernaast op de afbeelding ziet.

De ranken zijn in elkaar verweven, wij zijn de vruchten. Wij zijn één in Christus.

Ik hoop dat het thema u in deze moeilijke tijden extra kan bemoedigen.

Wij zijn één in Christus.

Met vriendelijke groeten,

Ingrid

Commissie Actie Vrijwillige Bijdragen

I. Vercruysse 02/251 59 30 - ingrid@dehertogh.com

Gemeentenieuws PKB

Gemeenteweekend op Texel afgezegd

Om verschillende redenen hebben wij, de organisatoren (ds. Anne Kooi en ds. Douwe Boelens), moeten besluiten om het Gemeenteweekend op Texel in het weekend van 22 en 23 augustus 2020 niet te laten doorgaan. Verschillende factoren hebben meegespeeld in dit besluit.

Ten eerste hadden we eigenlijk het minimum aantal deelnemers van tien personen nauwelijks bereikt. Officieel hadden we wel tien deelnemers, maar dan zou er niemand mogen afvallen...

Daar kwam iets anders bij: de vraag of het verstandig is voor mensen op een iets hogere leeftijd (60+ of 65+?) om deel te nemen aan zo'n weekend.

Kortom: we hebben besloten om het Gemeenteweekend dit jaar niet te laten doorgaan.

We hopen op betere tijden.

ds. Douwe Boelens

Opbrengst collecten

Maart

Datum	Bedrag €	Doel
01/03	203,50	Protestantse Solidariteit
01/03	136,30	Kerk
01/03	44,00	0-dagen project
08/03	174,90	Diaconie
08/03	140,80	Kerk
08/03	120,00	40-dagen project

In memoriam

Met heel veel verdriet
hebben we afscheid moeten nemen
van onze lieve, trouwe man en vader

Rudolf Carel Theodoor Haverkorn van Rijsewijk

Rotterdam, 24 mei 1934

Jette, 1 april 2020

Dit melden u:

Annemarie van Beuningen

en Henri Van Damme

De crematie heeft in besloten kring
plaatsgevonden.

Dirk Meursing

Dordrecht 14 april 1930

Oostende 3 april 2020

*Als herinnering nemen we het
gesprek met Dirk Meursing
over, uit de Kerkbrief van
april 2012.*

Ik ben in 1930 geboren in Dordrecht, stad van de Synode en de Dordtse Leerregels. Generaties lang was mijn familie Doopsgezind. Mijn vader brak met die traditie en werd in zijn studententijd Remonstrants.

Ik ben opgevoed met de kerk, maar dat betekende niet dat we er elke zondag zaten; we gingen alleen met Kerst. Ik wist niet eens wat Pasen was. Voor wie wilde was er op woensdagmiddag godsdienstles, daarna volgden we Jeugdkerk en catechisatie. We kregen catechisatie van een uiterst vrijzinnig predikant, en dat wil wat zeggen als je bedenkt dat de

Remonstranten van alle protestanten al het meest vrijzinnig zijn. Kenmerkend voor de Remonstranten is, dat je overal met de dominee over kunt praten en overal tegen kunt zijn. Er zijn geen dogma's, niets is verplicht. Je bouwt zelf je geloof op. Het idee van een straffende God is binnen die stroming ondenkbaar; God is liefde. Hij is het onzichtbare en ongrijpbare. Onuitsprekelijk. Iets heel veilig's.

Op mijn achttiende ben ik aangenomen in de Remonstrantse Kerk. Ik wilde – en hoefde – niet gedoopt te worden. Ja zeggen was voldoende.

God en de muziek

Op mijn zesde maakte ik voor het eerst kennis met de Mattheus Passion van Bach. Toen ik, op mijn achtste, naar de muziekschool mocht, koos ik voor de dwarsfluit. De meester zei: 'Dat kan niet, jongen. Je handjes zijn nog te klein. Begin jij maar met blokfluit.' Maar ik wilde per se een dwarsfluit. Vanwege de Mattheus. Dus begon ik op een kleine dwarsfluit. Op mijn elfde kreeg ik een grote dwarsfluit. Zo is het begonnen met God en de muziek.

Muziek is de *drive* van mijn leven. Die heeft het gewonnen van God. Muziek is onontbeerlijk. Zonder muziek zijn geloof en spiritualiteit voor mij ondenkbaar. Ik ben er van jongs af aan zeer fanatiek in.

In dienst van het geweten

‘In 1950 ben ik in militaire dienst gegaan, hoewel dit lijnrecht inging tegen de principes van mijn vader. Ik studeerde in Leiden, had juist mijn kandidaats Rechten op zak en stond voor de keuze: dienst weigeren of niet. Maar niemand weigerde dienst in Leiden. Ik wilde me niet van mijn omgeving vervreemden, geen geitenwollensokkenfiguur zijn - zo was dat toen nog, in 1952. Vandaar dat ik besloot mijn dienstplicht te gaan vervullen. Mijn vader was huisarts en militant pacifist. Hij zei altijd: ‘Wij vechten voor iets, voor de Christelijke waarden. Niet tegen iets’. In de oorlog heeft hij, vanuit die houding, veel Joden geholpen. Ik herinner me dat hij ons, vlak na de oorlog, meenam naar een Deense verzetsfilm, ik meen ‘De rode aarde’. Op een bepaald moment vraagt een vriend aan een verzetsstrijder: ‘Weet je wel wat je op het spel zet? Dat je je gezin in gevaar brengt? Waarom doe je dat?’ ‘Ik weet niet waarom, maar ik zou me schamen als ik het niet deed,’ luidde het antwoord. Mijn vader stond op en applaudisseerde. Het besef van het geweten en het ervaren van God als steun als je Hem aanvaardt, zijn de fundamenten die ik van huis uit heb meegekregen. Dat kan me nog steeds ontroeren.

Mijn vader heeft, geheel in lijn met zijn - tolerante - geloofstraditie, mijn keuze kunnen accepteren. Mijn diensttijd is geen briljante carrière geworden; ik ben geëindigd als korporaal, dat is één rang hoger dan soldaat.

Een innig fluisteren

Van die tijd af ben ik, tot 2003, alleen nog in de kerk geweest om te spelen. Stukken uit de Mattheuspassie bijvoorbeeld. Niet als gelovige. Met Kerst 1965 hebben we voor het eerst weer een preek gehoord, van ds. Fagel. Daarin zei hij, dat Kerst hem niet zo interesseerde. Voor hem was het geen feestdag. Dat lag ons wel. Het was een leuke kennismaking. We raakten betrokken bij een muziekgroepje waarmee we op een keer naar Griekenland gingen: drie fluitisten, Lourens Boland (een overleden broer van Dorus) op de cello en Gerda met haar hobo. Lourens had zijn tentje opgezet op een heuvel zonder bomen. Daar lagen we op een avond onder een kristalheldere hemel te kijken naar de sterren. Het waren er miljoenen. Lourens ontdekte de Spoetnik. Die totale stilte was adembenemend. In de stilte maak je kennis met God. Zoals Jezus en Johannes de Doper in de woestijn. Spirituele ervaring gaat door alle godsdiensten heen. Ik heb het vooral ervaren in de muziek: contact met het Hogere. Met God. Je weet niet wat je overkomt. Ik ben bijvoorbeeld een maand lang van de kaart geweest na het horen van een van de laatste werken van Schubert, een strijkkwartet met een extra cello. Je wordt er vol en blij van, hoe droevig het hier en daar ook is. Er wordt iets nieuws aan je leven toegevoegd. Religieuze ervaringen geven je gevoelens die niet te verklaren zijn. Alle profeten hebben zoiets meegemaakt, maar ze hebben er geen woorden voor gevonden.

‘Geloven’, zei Patricia de Martelaere, ‘is het mobiliseren van de kracht van de geest’. Dat is, eigenlijk het mooiste wat je kunt doen. Die kracht, die inspiratie is wat ik zoek in de kerk.

Opgetekend door Marina Rahusen en Annet Sinnema

Martin Kunze

Rotterdam 11 januari 1928

Oudergem 18 mei 2020.

“Essaie de voir
Naître le moment
Où se fait le passage.
Pour cela les oiseaux t’aideront
Car eux, ils savent.”

Guillevic, Possibles futurs

Op dinsdag 26 mei is er afscheid genomen van Martin Kunze in l'Eglise Protestante de Boitsfort - Auderghem met een korte ceremonie waar, door de COVID-19, slechts een 30-tal mensen aanwezig mochten zijn. Martin heeft de leeftijd van 92 jaar mogen bereiken en is geboren in Rotterdam in 1928.

Zijn ouders waren afkomstig uit Saksen in voormalig Oost-Duitsland. Hij was een chemisch ingenieur en heeft in de petrochemische sector gewerkt en gewoond in Engeland, Frankrijk en tenslotte België.

Hij heeft in zijn beroeps carrière veel gereisd; Europese landen maar ook Amerika, Rusland en China.

Ik heb Martin, en zeker meerderen onder ons, als een beëminnelijk mens leren kennen met een grote culturele бага-

ge; hij speelde orgel en piano, had veel belangstelling voor architectuur, was een polyglot, sprak vloeiend de moderne talen waaronder een goede kennis van het Russisch. Daarbij was hij ook nog sportief want hij was een van mijn trouwe medefietsers en dat heeft hij lang volgehouden. Ook wandelde hij graag en organiseerde wandelingen in het Hallerbos als de blauwe boshyacinten bloeiden.

Als ik Martin in onze Kerk mocht ontmoeten hadden we altijd een goed gesprek. Maar de ontmoetingen werden minder en het laatste contact dat ik nog met Martin had was via de telefoon. Jammer, maar des te meer was ik blij dat ik er 26 mei bij was om afscheid te nemen. We zullen Martin missen en wensen veel sterkte aan zijn beide zonen, zijn vier kleinkinderen en andere familieleden.

Theodoor Orie

Coby Luyten-Berghout

Rotterdam 9 maart 1925 – Erps-Kwerps 18 mei 2020

Op 18 mei 2020 overleed Jacoba Berghout, of, zoals de meesten van ons haar gekend hebben: Coby Luyten. Ze was 95 jaar oud en al langere tijd ziek. Ze was de weduwe van Bastiaan Wolter Luyten.

Ik heb een paar keer met haar kunnen spreken in het ziekenhuis. Het was niet evident dat ik het ziekenhuis in mocht, maar aangezien de verpleging wist dat ze in de laatste fase van haar leven was aangekomen, mocht ik toch naar haar toe.

Wat ze me toen probeerde te vertellen, was dat ze dankbaar was voor haar leven. Ze had niet een gemakkelijk leven gehad, maar ze had altijd genoeg kracht gekregen om voort te gaan - en dat had haar gelukkig gemaakt.

Wat me opviel, was dat ze op een natuurlijke, vanzelfsprekende manier over haar geloof en vertrouwen in God praatte. Dat wist ik ook al van eerdere gesprekken.

Moeilijke periodes zijn er in haar leven wel geweest, als we denken aan alle fysieke gebreken, die ze met dagelijkse oefeningen heeft moeten overwinnen. Haar kinderen zeggen dat ook die fysieke gebreken bijgedragen hebben tot de sterke, zelfstandige en onafhankelijke persoon die ze geweest is. Ze hebben haar ertoe gebracht om haar eigen gang te gaan. Dat moest ze trouwens ook wel in de jaren dat haar man veel van huis was! Dan had ze de zware verantwoordelijkheid voor haar gezin op haar schouders.

Achter in haar liedboek had ze een lijstje van liederen gemaakt; dat lijstje is door haar dochter na haar dood gevonden. Er is één lied uit haar lijstje dat ik expliciet wil noemen, omdat het een onbekend lied is. Dit lied heet "Als op het einde van de weg". "Als op het einde van de weg/een nieuwe weg zich ontrolt;/als we adem, woord en brood/hebben gedeeld, geproefd;/geef, dat wij elkaar los kunnen laten/in vertrouwen op uw zegen,/dat wij weer lachen als we elkaar weer zien."

Dat doen we dus: we laten haar los met de woorden van dat lied:

"Geef, dat wij elkaar los kunnen laten/in vertrouwen op uw zegen,/dat wij weer lachen als we elkaar weer zien." Vaarwel, lieve Coby Luyten!

ds. Douwe Boelens

Bart Smit

Sibogangit

23 februari 1943

Ukkel

16 juni 2020

Op dinsdag 16 juni overleed in alle vroegte onze goede vriend en broeder Bart Smit. Bart Smit was geboren op 23 februari 1943 in Sibolangit, Indonesië (destijds: Nederlands Indië). Hij is 77 jaar oud geworden.

Hij en zijn vrouw Joyce Smit-van Nek waren lid van Wijk Zuid.

Bart Smit was al lange tijd ernstig ziek. In de week voor zijn overlijden was hij nog vanuit Woonzorgcentrum Qaly verhuisd naar de Afdeling Palliatieve Zorg van het Sint-Elisabeth

Ziekenhuis in Ukkel - waar zijn vrouw en dochters hem eenvoudiger konden bezoeken dan in het Woonzorgcentrum. Hij is kalm en in vrede heengegaan. Zijn vrouw en dochters en hun gezinnen hebben hem liefdevol omringd.

De uitvaartdienst heeft in besloten kring plaatsgevonden op 26 juni 2020.

We hebben Bart Smit gekend als een man met een positieve uitstraling. Zijn hele karakter was erop gericht om problemen op te lossen.

Zijn vroege jaren, de oorlogsjaren in Indonesië en de terugkeer van het gezin naar Nederland, hebben hem gestempeld; hij heeft nooit kunnen vergeten wat hij daar heeft moeten ondergaan. Wat hem ook gestempeld heeft, is dat hij een domineeszoon was: hij wist zich verbonden met de kerk, maar hield ook een zekere distantie.

Zijn vrouw en dochters zullen op hun beurt nooit vergeten hoe trouw en met hoeveel liefde hij voor hen gezorgd heeft. Het verdriet in het gezin is groot. We wensen hun kracht toe en alle goeds in deze tijden van verlies.

ds. Douwe Boelens

VPKB

Verenigde Protestantse
Kerk in België
vpkb.be

Herverkiezing Synodevoorzitter

Beste broeders en zusters,

In de maand mei 2020 herkoos de Synode, met een zeer grote meerderheid en voor een derde ambtstermijn, ds. Steven H. Fuite als voorzitter van de Synodale Raad van de Verenigde Protestantse Kerk van België.

Daar het niet mogelijk was om samen in vergadering bijeen te komen als gevolg van de quarantainemaatregelen, vond de stemming per briefwisseling plaats.

Dit derde mandaat treedt in op 1 januari 2021.

De Synodale Raad is blij met de herverkiezing van ds. Fuite en dankt de Synode en de hele Kerk voor het duidelijk vertrouwen dat zo weer in hem wordt gesteld.

De Raad wenst de gekozen voorzitter van harte te feliciteren en hem te verzekeren van zijn volledige steun bij de uitoefening van zijn nieuwe mandaat - Deo Volente.

De Synodale Raad nodigt de hele Kerk uit om te bidden voor ds. Fuite en zijn gezin, zodat hij zijn taak in dienst van het Koninkrijk van God op aarde op verantwoorde wijze kan uitvoeren voor de Kerk en daarbuiten.

Moge God zijn Kerk zegenen en beschermen, ons allen en in het bijzonder ds. Fuite in de uitoefening van zijn roeping en opdracht als voorzitter.

*De Synodale Raad,
Brussel, 29 mei 2020.*

VPKB-verklaring tegen racisme

De Verenigde Protestantse Kerk in België is geschokt door de moord op George Floyd, begaan door een agent van het politiecorps van Minneapolis (...) Helaas staat dit incident niet op zichzelf en hebben de Verenigde Staten een lange en hardnekkige geschiedenis van wit racisme tegenover medemensen met een andere huidskleur.

Omdat de VPKB ervan overtuigd is dat alle mensen zijn geschapen naar Gods beeld (Genesis 1:27), kan zij racisme, zowel op persoonlijk als institutioneel vlak niet anders betitelen dan zonde en een belediging van God onze Schepper. Racisme staat haaks op onze geloofsovertuiging en gaat lijnrecht in tegen het centrale liefdesgebod: "heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht... [en] heb uw naaste lief als uzelf. Er zijn geen geboden belangrijker dan deze." (Marcus 12:30-31).

De tragedie van de moord op George Floyd heeft wereldwijd protesten losgemaakt. Het is voor ons bemoedigend dat die protesten vaak geleid werden door jonge mensen en werden bijgewoond door een veelkleurig en multicultureel publiek. Dat is, op zich, een teken van hoop. Ook in ons land klonk collectieve verontwaardiging. Terecht werd er niet alleen met de vinger naar de situatie in de Verenigde Staten gewezen. Onze eigen samenleving is allerm minst immuun voor racisme en xenofobie en het is hoognodig dat wij de hand in eigen boezem steken.

In deze dagen worden we opnieuw gewezen op het koloniale verleden en de diepe wonden die dat heeft veroorzaakt. Jonge mensen brengen een hoogstnoodzakelijke discussie op gang over de standbeelden in onze publieke ruimte, die dit koloniale verleden verheerlijken.

We horen schrijnende verhalen over hoe vluchtelingen en asielzoekers worden gezien en behandeld - aan de buitengrenzen van de Europese Unie en binnen de landsgrenzen. Er is discriminatie op de woningmarkt, de arbeidsmarkt, in de zorg en in het uitgaansleven. Er vindt etnische profilering plaats bij ordehandhaving en er zijn rapporten over misdragingen in enkele politiecursen. Op sommige sociale media wordt racisme niet geschuwd en vindt dit ongecontroleerd een uitweg.

Het is veelzeggend dat de VPKB in artikel 1 van haar Constitutie de Belijdenis van Belhar (Zuid-Afrika) heeft opgenomen. Als Kerk hebben we een bijzondere verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat racisme in onze eigen geledingen geen kans krijgt. Daartoe moedigen wij plaatse-

lijke gemeentes aan, dit onderwerp op de agenda te plaatsen en open gesprekken aan te gaan over de mate waarin onze eigen gemeentes veilige en inclusieve plekken zijn.

In de bredere samenleving is er nood aan educatie van kinderen en jongeren die aandacht besteedt aan de geschiedenis van ons land, aan beter begrip tussen bevolkingsgroepen en aan respect en waardering voor diversiteit. In 2001 engageerde België zich in Durban tijdens de World Conference against Racism om een nationaal actieplan tegen racisme uit te werken. Het is teleurstellend dat zo'n plan er anno 2020 nog steeds niet is, ondanks herhaalde beloften van verschillende regeringen.

Toch zijn de problemen urgent. We hebben dringend nood aan tastbare en ambitieuze acties. Het is de hoogste tijd. Wie niet deel is van de oplossing voor het racisme, is deel van het probleem. Op de handen zitten is geen optie.

"Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen - u bent allen één in Christus Jezus." (Galaten 3:28).

Namens de Synodale Raad van de Verenigde Protestantse Kerk in België,

Ds. Steven H. Fuite, Voorzitter.

De kritieke situatie in Rwanda: Covid-19 en de stortregens...

Regen veroorzaakt veel schade

Terwijl de Covid19 crisis voortduurt, werd het land in mei getroffen door wekenlange zware stortregens en aardverschuivingen. Op één nacht vielen er 65 doden, werd de infrastructuur beschadigd of weggespoeld, waaronder wegen, boerderijen, 91 huizen en 5 bruggen. Ook de

Kleurling.

Als ik in de zon lig, ben ik zwart
Als ik kwaad ben, ben ik zwart
Als ik ziek ben, ben ik zwart
Als ik het koud heb, ben ik zwart
Als ik het warm heb, en ik zwart
Als ik dood ben, ben ik zwart.

Als jij in de zon ligt ben je bruin
Als jij je kwaad maakt ben je rood
Als jij ziek bent ben je geel
Als jij het koud hebt ben je blauw
Als jij het warm hebt ben je rood
Als jij dood bent ben je wit.

En dan noemen ze mij een kleurling.

(herkomst onbekend)

aanplantingen en gebedsplaatsen en scholen werden niet gespaard. Dat geldt met name voor de bergachtige gebieden van de noordelijke, westelijke en zuidelijke provincies en voor de hoofdstad Kigali.

Voor de kerk in Rwanda komt deze catastrofe bovenop haar hulp aan arme gezinnen die getroffen zijn door de Coronacrisis.

De Commissie Kerk en Wereld van de VPKB heeft een partnerschap met de Presbyteriaanse Kerk van Rwanda (EPR). Zij roept ons daarom dringend op tot voorbede en financiële hulp.

Uw giften kunnen worden overgemaakt op de VPKB-rekening: BE29 0680 7158 0064 met de mededeling "Overstromingen Rwanda".

Bij voorbaat dank voor uw hulp,

Eric JEHIN & Arjan KNOP, Coördinatoren Kerk & Wereld

Protestantse Solidariteit

De uitvoerend secretaris **Lies Gernaey** heeft na lang wikken en wegen besloten om een nieuwe professionele weg in te slaan als lerares geschiedenis in een immersieschool in Wavre, waar zij dat vak in het Nederlands zal geven. We wensen haar het allerbeste met deze nieuwe start en danken haar voor de jaren trouwe inzet voor de projecten van Protestantse Solidariteit, in Guinée, Congo en elders.

Sinds begin mei is haar opvolger **Jonathan Mpasi Mayala** op post.

www.solidariteprotestante.be

Tel: +32 (0)2 510 61 80

Mail: direction@solidariteprotestante.be

Jonathan Mpasi Mayala volgt Lies Gernaey op

Jonathan, kan je je even voorstellen?

Ik ben Jonathan Mpasi Mayala. Ik ben getrouwd en vader van vijf volwassen kinderen.

Vroeger was ik predikant van de Baptistenkerk in Congo en Universiteitskapelaan in Kisantu in Centraal-Congo. Daarna werd ik predikant van de Baptistenkerk in Louvain-la-Neuve. Deze gemeente is lid van de "Unie van Baptisten in België", die samenwerkt met de VPKB.

Meer dan 20 jaar was ik uitvoerend directeur van een christelijke NGO in de Democratische Republiek Congo en adviseur van verschillende projecten op het gebied van gezondheidszorg, voedselzekerheid en 'Water, Sanitair en Hygiëne' op het platteland. Deze projecten waren en zijn vandaag nog steeds verbonden met de kerken in Congo en Europa.

Ik genoot van het leven op het platteland en heb er bijna driekwart van mijn leven doorgebracht.

Ik ben geboren en getogen in een gezin met een landelijke en agrarische roeping. Ik werkte hard in de velden met mijn ouders en nam deel aan het leven op onze kleine boerderij: het verzorgen van kippen en geiten, die we op de markt verkochten. Soms gingen we op jacht en liepen we lange afstanden om wild te vinden. Dankzij dit gezinswerk en ondanks onze beperkte middelen konden we in mijn schoolbehoefte voorzien.

Mijn visie is niet beperkt tot de agro-ecologie. Ook voedselzekerheid is belangrijk en vooral het 'blauwe goud', dat water is ..., is een zeldzaam goed in bepaalde regio's van de wereld, ook in mijn geboorteland.

Ik heb gesolliciteerd bij Protestantse Solidariteit omdat haar doelen en waarden ook de mijne zijn: waardigheid verlenen aan de schepping van God. Ik wil graag investeren in een betere wereld waarin de schepping van God (mens, dier en plant) in evenwicht leeft.

(Bulletin Moyo, Protestantse Solidariteit)

Wat ik met u zou willen delen

Contact, delen, en geestelijk welzijn

Vandaag was het Vaderdag. Ik ben verwend met heerlijke pannenkoeken en leuke nieuwe kaartspelletjes; we hebben van elkaars gezelschap genoten, maar toch miste ik iets...

Als leiding van de Kindernevendienst had ik gehoopt de kinderen op deze dag weer te kunnen zien en spreken in ons kerkgebouw, te horen wat er bij hen leeft in deze vreemde Coronaperiode. Ik mis hen en ook alle andere gemeentelieden, van welke leeftijd dan ook!

Het was het ideale moment geweest om ook weer in de kerk meer in contact te komen met Onze Vader, in zijn naam samen te komen, te bidden, te delen.

Helaas mocht dat (nog) niet zo zijn, dat had ik bij toeval al gehoord. Op bezoek bij een kranige 75+ dame vroeg ik haar vorige week donderdag, "als er weer eredienst is (op) zondag, ga je dan komen, durf je dat?"

Haar antwoord: natuurlijk zal ik er zijn, alleen mag ik niet want ik ben 65+ (later bleek die grens helaas zelfs op 60+ te liggen in het VPKB protocol)

Enkele dagen later legde ik de link tussen die reactie en twee verschillende andere zaken:

Enerzijds, het stukje dat Rob van Drimmelen schreef in de Kronieken 5 van 12 mei 2020: "Oud is out", op basis van een knipsel uit De Standaard doorgestuurd door gemeentelid Otto Chrispeels. Daarin werd verwezen naar een viroloog die had gesuggereerd om mensen boven de 65 jaar langer in quarantaine te laten dan jongere mensen. Zo kunnen de maatschappij en de economie weer sneller op gang worden gebracht.

Rob schrijft: "Terecht was Otto verontwaardigd over de teneur die hieruit spreekt. Helaas staat dit knipsel niet op zichzelf waar het gaat om het apart zetten van ouderen".

Anderzijds, de moeilijke gesprekken die ik gehad heb met mijn ouders (beiden 75+ en daarnaast wegens gezondheid behorend tot een risicocategorie) en mijn broer omdat ze elkaar absoluut willen ontmoeten op een moment in april dat het in Nederland werd getolereerd, maar in België absoluut verboden was. Ik realiseer me nu dat dit goed bedoeld was van mij, om hen *fysiek* te willen beschermen (misschien onbewust zelfs sparen, zodat wij hen niet zouden verliezen), maar dat ik onvoldoende rekening heb gehouden met *hun mentale welzijn*, het feit dat zij ook al anderhalve maand opgesloten zaten en hun gebruikelijke contacten en activiteiten geminimaliseerd waren.

Ze voelden zich bij momenten echt geïsoleerd, niet gehoord, als een kind behandeld en hadden geen perspectief.

Misschien (h)erkent u één of meerdere aspecten in uw situatie. Vandaag mochten ze voor het eerst weer naar hun kerk. Ze hadden zich vooraf moeten opgeven en behoorden tot de 30 uitverkorenen die er al in de eerste dienst 'nieuwe stijl' bij mochten zijn. In plaats van enkel te overleven mogen ook zij nu weer gaan (mee)leven!

Helaas zijn de Kerkenraad en het Dagelijks Bestuur bij ons op dit moment nog niet in de gelegenheid om opnieuw erediensten in ons kerkgebouw te laten doorgaan en is het begrijpelijk dat zij niet over één nacht ijs gaan. Ik hoop echter van harte dat dit wel het geval zal zijn vanaf zondag 5 juli. Zelfs al zou dat maar met een klein groepje zijn en wat mij betreft liefst van alle leeftijden, wij moeten niet alleen rekening houden met *hun fysieke gesteldheid* maar ook met *hun geestelijk welzijn*.

De pensioensleeftijd in België is nog maar recent verhoogd van 65 naar 67 jaar. Ik neem aan dat de regering van mening is dat de betrokkenen niet alleen nuttig zijn om bij te dragen aan het sociaal zekerheidssysteem maar ook nog toerekeningsvatbaar genoeg om in organisaties van een toegevoegde waarde te zijn. In dat geval zullen 60+sers in onze gemeente toch ook nog wel in staat zijn weloverwogen te beslissen of zij al dan niet aan de eredienst kunnen en willen deelnemen?!

Voor mij persoonlijk zijn de Kronieken en de online-diensten niet voldoende om het vol te houden. Ik mis de mensen, ik mis de contacten, ik mis de uitwisseling en ben van mening dat alle leeftijden zich, zeker nu, nuttig kunnen maken.

Er is veel tijd en energie gestoken in deze nieuwe vormen. Ik heb daar veel respect voor en ze zullen zeker een aantal gaten opvullen die zijn ontstaan. Graag zou ik die echter aangevuld zien met enkele andere, nieuwe initiatieven:

1. Vandaag ben ik een Whatsapp - groep gestart "God in jouw Kot?" voor de kinderen van de Kindernevendienst die in september zullen overvliegen naar de Jeugdkerk.

Op die manier hoop ik toch wat onderlinge contacten tussen deze 3 kinderen en de leiding te stimuleren, misschien zelfs nog een activiteit te organiseren voor de zomervakantie waarin traditioneel veel stil ligt.

2. Toen ik op 23 jarige leeftijd bij onze gemeente kwam, bestond de jongerengespelkring. De deelnemers daaraan evenals de naam evolueerden van 18+, naar 25+ naar 35+ tot 40-. Vele jaren zorgde ik met de predikant voor de

uitnodigingen van de maandelijkse bijeenkomst op vrijdagavond. We bespraken dan een serieus onderwerp uit de bijbel of actualiteit en dronken daarna een glas samen. In 2008, één van de laatste jaren, werkten ds. Neeltje Reijnders en ik een andere formule uit: "Op bezoek bij". Als jongerengespreksskring gingen we op bezoek bij (wat) oudere gemeenteleden en gingen met hen in gesprek over het geloof en hun achtergrond in onze kerk. Inmiddels zijn Annemieke en ik de 50 gepasseerd.

Daarom daag ik de, door het protocol geviseerde 60+ gemeenteleden uit, om "Op bezoek bij" van ruim 10 jaar geleden in omgekeerde richting en 'op afstand' af te leggen: pak het gemeenteboekje (als u dat hebt) en neem telefonisch contact op met 2 andere personen/familiale

eenheden van een jongere generatie waarmee u normaal gesproken zelden of nooit contact hebt. Deel uw ervaringen van de afgelopen maanden, uw huidige situatie en uw gedachten over de toekomst.

De leden van de Pastorale Raad kunnen u ongetwijfeld helpen aan de juiste contactgegevens (zie achterkant van de Kerkbrief, wijkindeling).

Samen kunnen we ook dit aan, maar daarvoor zal ieder van ons wel buiten zijn eigen kerkelijke - comfort - bubbel moeten gaan.

Lex Buddingh

Kinderpagina's

Kinderboek

Reeds op 18 februari stelde ds. Katelijne Depoortere in kapel "De Olijftak" in Brasschaat, haar kinderboek voor: **"Maar ik wil niet dat je doodgaat"**. De illustrator was ook aanwezig want zij heeft een belangrijk aandeel in het boek.

Als redactie menen we dat het nu zeker de moeite waard is dit boekje onder de aandacht te brengen. Het boek brengt een boodschap van hoop.

Waarom zou je dit thema naar kinderen toe brengen? Het hoort bij het leven.

"Ik wil niet dat je doodgaat" is een voorleesboek met prenten. De olijfboom, als symbool van het eeuwig leven staat centraal. Het gesprek tussen opa en kleinzoon is hartelijk, warm en open. Dit boek bevat handvatten voor ouders en begeleiders om met rouwverwerking bij kinderen om te gaan.

Er is een PowerPoint presentatie verkrijgbaar bij de uitgever en ook A3 prenten voor in een kamishibai. Dit schept mogelijkheden voor gebruik in catechese, kinderveerdienst, godsdienstonderwijs op school...

Het boek van Katelijne Depoortere is uitgegeven door Van Driel in Brugge. Op hun website is het boek te koop. Het is te vinden onder: <https://www.vandriel.be/christelijke-boeken.html>

Kinderen schrijven aan God.

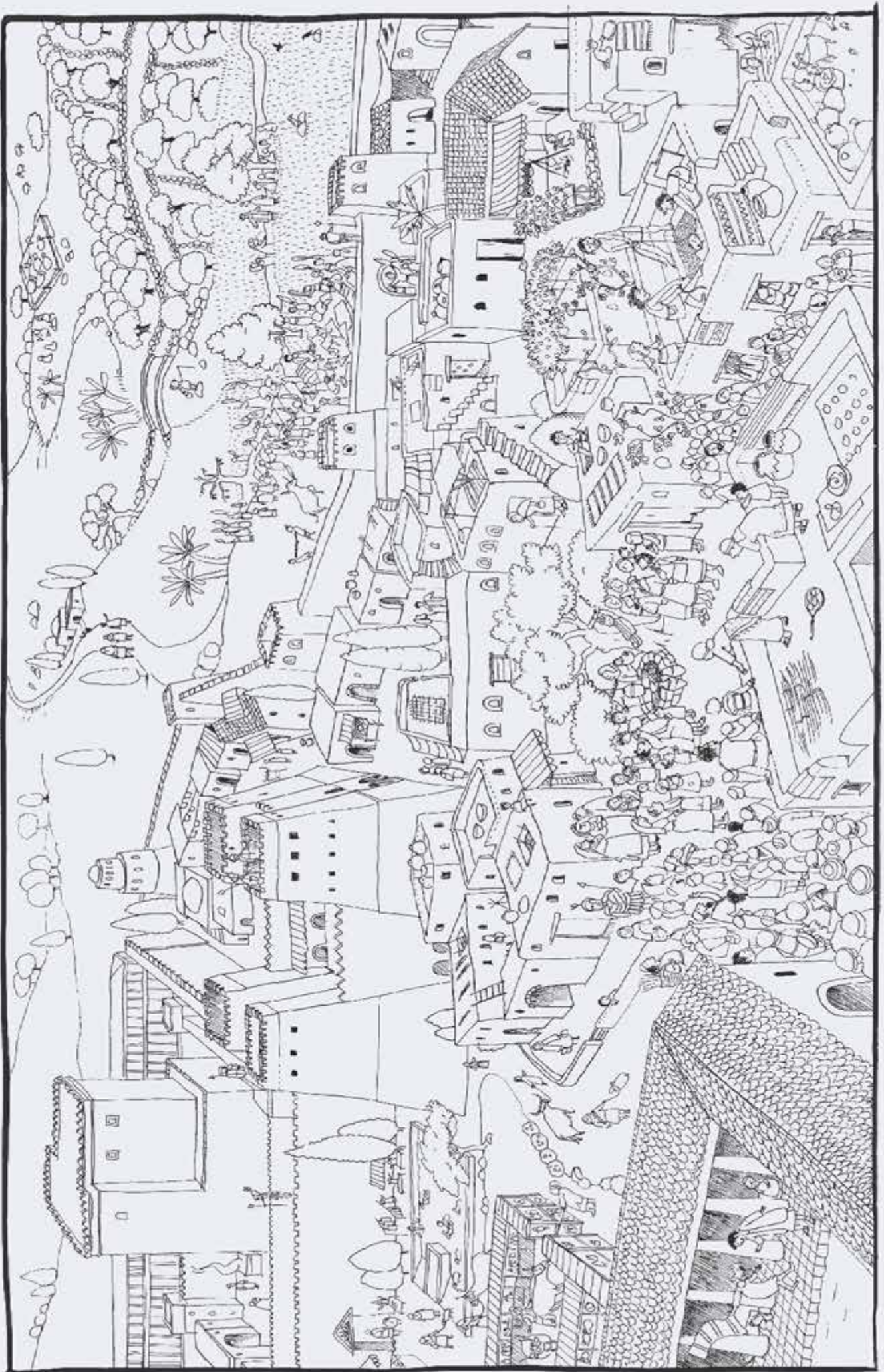
Beste GOD,
Hoe wist U eigenlijk dat U GOD was?

Bert

Beste GOD,
Ik vind het ONZE VADER zo mooi!
Hebt U het in 1 keer geschreven of moest U het steeds overnieuw schrijven,
Ik moet altijd alles wat ik schrijf, overnieuw schrijven!

Judith

Kleurplaat. Herken jij alle Bijbelverhalen?

Contact

Protestantse Kerk Brussel

Lidkerk van de Verenigde
Protestantse Kerk in België

Kerkenraad

Ds. Douwe Boelens – voorzitter 02 309 46 82
Dhr. E. Kitoko - diaken 0485 024 912
Mw. P. Vitulano - diaken 0478 607 879
Dhr. J. Voortman – diaken 02 358 57 29
Dhr. T. Orie – ouderling 02 466 54 90
Dhr. R. van Drimmelen – ouderling 02 660 98 34
en scriba. E-mail robvandrimmelen4@gmail.com

Dagelijks Bestuur

dhr. B. Kuypers – voorzitter 05 620 54 39
dhr. M. de Geus – penningmeester 02 660 53 33
dhr. L. Buddingh – lid 02 772 70 23
mw. M. Rahusen – lid 02 767 09 41
Vrijwillige bijdragen: mw. I. Vercruysse 02 251 59 30
Commissaris gebouwen: dhr. T. Orie 02 466 54 90
Archivaris: dhr. W. De Hertogh 02 267 66 76
Website: ds. D. Boelens

Kinder- en jeugdwerk

Babyoppas: elke zondag tijdens de dienst
Kinderkerk (tot 12 jaar):
Anita Bultena 02 734 52 13
Jeugdkerk (vanaf 12 jaar):
Jart Voortman 02 358 57 29
Catechese: ds. Douwe Boelens 02 309 46 82

Wijkindeling

Centrum West:
mw. Antoinette Panhuis (02 230 52 22)
Noord (ds. D. Boelens):
mw. Annemarie Haverkorn van Rijsewijk (02 460 42 86)
mw. Nel Vrydag (02 452 91 79)
Noordoost:
mw. Jacqueline Bastiaens (02 767 67 35)
mw. Marie-Françoise Couturier (02 731 75 54)
mw. Nel Scholten (02 767 71 25)
Zuid:
dhr. Jart Voortman (02 358 57 29)
Oost:
mw. Carla Dille (02 265 48 04)
mw. Hanneke Schinkel (02 771 33 42)
Zuidoost:
mw. Ellen van der Kraan (02 653 10 13)
mw. Joke Bronkhorst (02 687 91 92)

*Als u een pastoraal bezoek wilt vragen
voor uzelf of voor een ander,
kunt u rechtstreeks contact opnemen met de predikant.*

Kerkgebouw

Nieuwe Graanmarkt 8, 1000 Brussel
Website: www.protestantsekerkbrussel.be
Kerkelijk bureau en kosteres, mw. Lilian Major
Telefoon: 02 512 03 67
E-mailadres: info@protestantsekerkbrussel.be

Predikant regio Brussel

ds. D. Boelens
Hoogveld 24, 1702 Groot-Bijgaarden
(verantwoordelijk uitgever)
Telefoon: 02 309 46 82, gsm: 0474 473 243
E-mailadres: dsdouweboelens@gmail.com.
*Ds. D. Boelens is doorgaans te bereiken in de kerk
op tel: 02 512 03 67.*

Predikant regio Wezembeek-Oppem, Tervuren en Overijse: vacant

*Voor de kosteres en de predikant is
de vrije dag op dinsdag.*

Rekeningnummers altijd op naam van Protestantse Kerk en BIC: KREDBEBB

Vrijwillige bijdragen:
IBAN: BE22 4331 1627 6147
Diaconie:
IBAN: BE42 7350 3273 4454
Kerkbrief: (€ 20 per jaar, buitenland € 30)
IBAN: BE41 4331 1482 7110
Kerkkriebels:
IBAN: BE49 7350 0729 3071
Exploitatie (voor alle andere betalingen):
IBAN BE89 7350 0834 2085

Andere protestantse kerken in de omgeving en het PSC

Bethlehemkerk, Walcourtstraat 103, 1070
Anderlecht; eredienst om 10 uur
(zie pagina: Berichten van Anderlecht)

William Tyndale Silo Kerk, Rondeweg 3, 1800
Vilvoorde; eredienst elke zondag om 10 uur

Protestants Sociaal Centrum: Cansstraat 12,
1050 Elsene; Directeur Alexia Byiza,
tel. 02 512 80 80; rekeningnummer
BE77 424554037142; Fiscale vrijstelling voor elke
gift vanaf € 40; Website: www.csp-psc.be